מז א מיי׳ פ״מ מהלכות במכורות הלכה ט :

מח ב ג ד ה מיי׳ שם הלכה י :

מט ו מיי׳ שם פ״ז הלכה ט :

אף התשיעי. דכי היכי דאם קרא לאחד עשר עשירי אינו קדוש אלא מ״כ נעקר שם מעשר מן העשירי אלא תשיעי וכדאמרינן לקמן מעשירי: אלא אם כן נעקר וכו׳ ובסיפא דהך ברייתא מפרש טעמא משום לאחד עשר עשוה קדושה ליקרב מ״ל אחד עשר דאינו כר׳ אף תשיעי אם קרלו עשירי לא ח) יהא נאכל אלא במומו אפ״כ נעקר שם העשירי מן העשירי כגון שקרלו תשיעי חולין והדין נותן (ג) נבי תשיעי ממי בעינן דליהוי נעקר שם עשירי ממנו לומר מן העשירי עצמו: ליקרב. כדאמרינן לקמן שאם קרא לעשירי עשירי אינו קדוש אלא אם כן נעקר שם מעשר מן העשירי אלא תשיעי וכדאמרינן לקמן זה הכלל כו׳: תשיעי שהוא קל כל כך שאינו עושה קדושה ליקרב. אע״פ שקרלו עשירי אינו קרב אלא קדוש להא מלתא גרידא דאינו נאכל אלא במומו כדלקמן אינו דין וכו׳: אי לא לא. ליהוי קדוש כלל: היא הנותנת. מהדר הש״ס דזולתי נבי תשיעי דין הוא דאע״ג דלא נעקר בם עשירי הימנו דליהוי אל עליה קדושה אלו מעשר דנבי אחד עשר דין הוא דאי נעקר אין אי לא לא תשיעי שאינו עושה קדושה ליקרב אע״ג דלא נעקר שם עשירי הימנו אי נמי אחד עשר דאיברר ליה דין הוא דבעינן עקירה עד דתיהוי אע״ג דלא נעקר שם עשירי הימנו אין אי לא לא תשיעי דאבתרי לא איברר ליה עשירי ואע״ג דלא נעקר שם עשירי הימנו *תו לא מידי אמר רבא מנין הראוי פוטר מנא ליה לרבא הא אילימא מהא דתנן קפץ אחד מן המנויין לתוכן כולן פטורין מנויין גופייהו דאיפטרו מ) לאו במנין הראוי ודלמא דעשר ג) עילויהו ההיא לא מצית אמרת הא תני מן המעושרין לתוכן ודלמא מאי מעושרין מעשר דוקא דיקא נמי דקתני ירעו אלא אמר רבא אמר קרא °יעבור ולא שבבר עבר מאי ג) שבבר עבר אי (מ) דעשר עילויהו צריכא ד) למימרא אלא לאו דאיפטרו להו במנין הראוי שמע מינה תניא כוותיה דרבא *היו לו עשרה טלאים והכניסן לדיר ומנה חמשה ומת אחד מהם אם מן המנויים מת מונה ומשלים עליהם ²ואם משאינן מנויים מת פטורין ושאינן מנויים מצטרפין לגורן אחר ואמר רבא ³היו לו י״ד טלאים והכניסן לדיר ויצאו ששה בפתח זה וארבעה בפתח זה וארבעה נשתיירו שם ה) אותם ארבעה אם בפתח הששה יצאו נוטל אחד מהם והשאר מצטרפין לגורן אחר ואם לאו ששה פטורין וארבעה ארבעה מצטרפין לגורן אחר ⁴יצאו ארבעה בפתח זה ונשתיירו שם ששה אם אותן ששה יצאו בפתח אחד נוטל מהם אחד והשאר פטורים ואם לאו ארבעה (נ) ז) פטורים וששה מצטרפין לגורן אחר מאי קמ״ל דמנין הראוי פוטר והאמר רבא חדא זמנא מהו דתימא ודאי מנין הראוי אמרינן ספק מנין הראוי דחזי להכא ודחזי להכא לא אמרינן קמ״ל ואמר רבא היו לו חמשה עשר טלאים ⁵לא יאמר אברור עשרה ואכניסם לדיר ואטול מהם אחד והשאר פטורים אלא כונסן לדיר ומוציא עשרה ונוטל מהם אחד והשאר מצטרפין לגורן אחר תניא נמי הכי היו לו חמשה עשר טלאים לא

אף התשיעי אינו קדוש אלא א״כ נעקר שם עשירי הימנו והדין נותן ומה אחד עשר שהוא עושה קדושה ליקרב אינו קדוש אלא א״כ נעקר שם עשירי הימנו תשיעי שאין עושה קדושה ליקרב אינו דין שאם נעקר שם עשירי הימנו אין אי לא לא היא הנותנת אחד עשר שהוא עושה קדושה ליקרב אי נעקר שם עשירי הימנו אין אי לא לא תשיעי שאינו עושה קדושה ליקרב אע״ג דלא נעקר שם עשירי הימנו אי נמי אחד עשר דאיברר ליה עשירי אי נעקר שם עשירי הימנו אין אי לא לא תשיעי דאבתרי לא איברר ליה עשירי ואע״ג דלא נעקר שם עשירי הימנו *תו לא מידי אמר רבא מנין הראוי פוטר מנא ליה לרבא הא אילימא מהא דתנן קפץ אחד מן המנויין לתוכן כולן פטורין מנויין גופייהו דאיפטרו מ) לאו במנין הראוי ודלמא דעשר ג) עילויהו ההיא לא מצית אמרת הא תני מן המעושרין לתוכן ודלמא מאי מעושרין מעשר דוקא דיקא נמי דקתני ירעו אלא אמר רבא אמר קרא °יעבור ולא שבבר עבר מאי ג) שבבר עבר אי (מ) דעשר עילויהו צריכא ד) למימרא אלא לאו דאיפטרו להו במנין הראוי שמע מינה תניא כוותיה דרבא *היו לו עשרה טלאים והכניסן לדיר ומנה חמשה ומת אחד מן הנכנסים לדיר ומנה חמשה ומת אחד מהם אם מן המנויים מת מונה ומשלים עליהם ²ואם משאינן מנויים מת פטורין ושאינן מנויים מצטרפין לגורן אחר ואמר רבא ³היו לו י״ד טלאים והכניסן לדיר ויצאו ששה בפתח זה וארבעה בפתח זה וארבעה נשתיירו שם ה) אותם ארבעה אם בפתח הששה יצאו נוטל אחד מהם והשאר מצטרפין לגורן אחר ואם לאו ששה פטורין וארבעה ארבעה מצטרפין לגורן אחר ⁴יצאו ארבעה בפתח זה ונשתיירו שם ששה אם אותן ששה יצאו בפתח אחד נוטל מהם אחד והשאר פטורים ואם לאו ארבעה (נ) ז) פטורים וששה מצטרפין לגורן אחר מאי קמ״ל דמנין הראוי פוטר והאמר רבא חדא זמנא מהו דתימא ודאי מנין הראוי אמרינן ספק מנין הראוי דחזי להכא ודחזי להכא לא אמרינן קמ״ל ואמר רבא היו לו חמשה עשר טלאים ⁵לא יאמר אברור עשרה ואכניסם לדיר ואטול מהם אחד והשאר פטורים אלא כונסן לדיר ומוציא עשרה ונוטל מהם אחד והשאר מצטרפין לגורן אחר תניא נמי הכי היו לו חמשה עשר טלאים

מסורת השש

רש״ו כת״י

אף הסמ׳ היו קדוש וכו׳. תמתני׳ קאי דקתני קרא לעי׳ ר׳ ור׳ מ׳ ור״ש ר׳ אין אחד עשר קדוש כאילו לא נעקר שם ר׳ ממנו שקרלו לי׳ ר׳ ותו לא תני אם שם ר׳ אי״ל אבל ס׳ קדוש אע״ג דלא נעקר שם ר׳ שם ר׳ וקתמר ליה ר״ש אף מ׳ היו קדוש וכו׳: ר״ל וכו׳ שעושה קדושה ליקרב. כדאמרינן לקמן אם אין הנעקר לגרמא[אחר]שעשה לשלמים ואפ״ה היו קדוש אל״כ נעקר וכו׳: מ׳ שקרלו קדוש. אלא לאוכל במומו אינו דין וכו׳: וקא מהדר לה דבנן. היא הנותנת כלומר מזה שאמרת היא הנותנת אעפ״ש אלמו דזולתי קדוש וכו׳ ליאכל במומו אפילו לא נעקר שם ר׳ ממנו ד״ל דשובה קדושה ליקרב אי לא נעקר שם ר׳ לא אמרינן לליקרבו קדושה ממנה כולי האי כיון דקרא ליה ר׳ ומה לא מייל שם ר׳ זמנא אחריתי אבל מ׳ דקדושה קלה לחומרא בעלמא ולא ליקרב אפילו לא נעקר וכו׳ דהוכרח הנעשיר שבכבר יצא ר׳ והא דקתני לעיל המ׳ מוקין משום דבעמייר בדיר ולא נעקר שמו ולא קרלו מ׳: מנין הכלאי. אם היו ר׳ עגלים בדיר ותתיל ומנה מ׳ ומת ר׳ בדיר לו יצא בפתח אחד פטורים שם ואין לריכין להבאלכף לגורן אחר הואיל ומנין לאוי היה להבאים בשמת מנין: קפץ אחד מן המנוין לתוכן. ס״ל דהא מנויין בשלא הגיעו לי׳ אלא בהיה מוכה מד עשה קפץ ו׳ לגורן בדיר פטורים לומה שבדיר כולם אם אינו מכיון האילו ובתפרנו יחד פטור ביוסם הוו כולן פטורים דבוב אין אחד מהם לאוי למעשר לוקבו: ומנויין גופייהו. לאיפטרו במנין הכלאי: דילמא הא מנין דעשר עליהו: ומשני לא מצית אמרת. דעשר עליהו דהכא בסיפא קתני לה קפץ אחד מן המעושרים בתוכן כולן יהו ואין מנין דהא הלאי תמתלי אחתי יהו: ולא בעכבר עכבר אחת הבעכב מאי אחת למשמע שבכבר עכבר ועיבר עליו בריבא לאיתר דתו לא מעבר: אלא ודאי מעבר במנין הכלאי. ומה ד׳ בדיר וקא ממעבר ליה קבא דשוב לא יתעבר: מנויין פטורים. דלאפטרו במנין הכלאי: לגורן אחר. מהני ג׳ נגעות דמעבר בבמה: ויצאו ו׳ מחלה. בפתח זה: והד׳. אחרים בפתח אחר: והשאר. מרבעה שיצאו בפתח אחר: מצטרפין לגורן אחר. אלא היה מנין לאוי להבאים בשמה שיצאו אחר בפתח אחר: ומנה חמשה. יא) מצטרפין לגורן אחר בשיצאו הא׳ והבמונה מצטרפין לגורן אחר אלא היה מנין לאוי להבאים: יצאו מרבעה מחלה בפתח אחר: והשאר ד׳ לאחרים היו מנין לאוי להבאים: ואם לאו. אלא שיצאו ד׳ לאחרים בפתח אחר: ד׳ ד׳ מחלה ד׳ לאחרים היו מנין לאוי להבאים: אלא בפתח אחר: ד׳ ד׳ לאחרים בפתח אחר: ד׳ ד׳ לאחרים בפתח אחר: ד׳ ד׳ לאחרים

מעשר בהמה פרק תשיעי בכורות ס

יצאו שנים כאחד מוכה אותן שנים ואם מגלן אחד תשיעי ועשירי מקולקלין • פ"ה כגון שילדו שנים כשהגיע לשנה או לשבעה ומגלן אחד ואל מו) כן קרא העשירי למנין בהמות השיעי והאחד עשר עשירי אע"ג דכשמוך אמר קרא לעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי עשירי מעשר ואחד עשר שנים מקולקלין משום דמגה אחד מז) שנים שילדו כאחד ומסקפקא לן לא נעשין כאחד ע"י שמגלן אחד מו גא לא יז)ואע"ג דאיכא מ"ד בגמרא עשירי *למעשר בהמות קדוש דמה יח) שמגלן אחד מטי ליה ספיקא *ואותו הקרוי תשיעי הוי ספק תשיעי ספק עשירי והקרוי עשירי הוי ספק עשירי יט) ספק" קדוש ליקרב :

לא יאמר אברור עשרה ואטול מהן אחד והשאר פטורים אלא כונסן לדיר ומוציא עשרה ונוטל מהן אחד והשאר מצטרפין לגורן אחר והתניא תשעה עשר טלאים לא יאמר אברור עשרה ואטול מהן אחד והשאר פטורין אלא כונסן לדיר ומוציא עשרה ונוטל מהן אחד והשאר פטורין תרגמה רב הונא בר סחורה קמיה דרבא בריגלא *בדיר שיש לו שני פתחים עסקינן ויצאו ט' בפתח זה וט' בפתח זה דהאיך חד חזי להבא ולהבא ולישני ליה כגון שמנה תשעה וכי מטא עשרה קרי חד מרישא קסבר עשירי *מאליו קדוש ולישני ליה (א) בגורן ב) ומנאן זוגות זוגות קסבר עשירי למנין בהמות הוא קדוש אר"נ בר יצחק זכאי אימיה דרב הונא בר סחורה ג) דשני ליה (ג) שמעתא בריגלא כשמעתיה: **מתני'** יצאו שנים כאחת ד) מונה אותם ה) שנים שנים מנאן אחד תשיעי ועשירי ו) מקולקלין **קרא לתשיעי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי שלשתן מקודשין התשיעי נאכל במומו והעשירי מעשר ואחד עשר קרב שלמים ועושה תמורה דברי ר' מאיר א"ר יהודה וכי יש תמורה עושה תמורה *אמרו משום ר"מ אילו היה תמורה לא היה קרב קרא לתשיעי עשירי ולעשירי עשירי ולאחד עשר עשירי אין אחד עשר מקודש *זה הכלל כל שלא נעקר שם עשירי ממנו אין אחד עשר מקודש: **גמ'** אמר ר' יוחנן מנאן זוגות זוגות קינטרן קינטרן עשירי ח) למנינו הוא קדוש (ג) למנינו מאי רב מארי אמר ל*למנין שלו הוא קדוש רב כהנא אמר למנין בהמות הוא קדוש תנן יצאו שנים כאחת מונה אותן ו) שנים שנים מנאן אחד תשיעי ועשירי מקולקלין בשלמא למאן דאמר למנין שלו הוא קדוש משום הכי הוו תשיעי ועשירי מקולקלין (ד) ז) ולעשירי קא קרי ליה תשיעי ולאחד עשר עשירי אלא למאן דאמר למנין בהמות הוא קדוש לתשיעי תשיעי קא קרי ליה ולעשירי עשירי קא קרי ליה אמר לך רבי יוחנן כי אמינא אנא היכי דאיכוין ח) לאפוקי זוגות זוגות איכא דנפק ממילא לא תא שמע ימנאן למפרע עשירי שבמנין הוא קדוש בשלמא למאן דאמר למנין בהמות הוא קדוש שפיר אלא למ"ד למנין שלו הוא קדוש עשירי חד קרי ליה אמר רבא הואיל ואיתיה במנינא פראמה דקרו לעשרה חד:

רבינו גרשום

והשאר פטורין. מלצרפן אע"ג דהכניסן כולן לדיר: בריגלא. בשבת שלפני הרגל שדורשין בו "דהאי חד דנשתייר בדיר הוי"פ חזי להשלים להבא ולהבא ואמרינן דספק סנין הראוי פטורין. ולישני ליה. אפילו בדיר של פתח אחד וכגון דמנה פ' וכי מטא י' קרא הרגא י' חד מרישא ומפי עד עשרה דהשתא נשקו בין פ' ראשון בין פ' אחרון במנין הראוי: קסבר. רב הונא משום הכי ליכא לתרוצא הכי משום דהוי עשירי שקראו אחד לא כלום עבר דעשירי מאליו קדוש למעשר אפילו שלא קראו עשירי והרך פ' דמשתיירו לית בהו מנין הראוי וצריכי לאיצטרופי לגורן אחר אבל בב' פתחים דפ' נפקי מהכא ופ' מהכא וא' נשתייר וראוי ראוי להשלים הכא הוא הכא ולישני ליה: בחד פתח וכגון דמנאן זוגות זוגות שנים באחד עד שהגיע לפ' הוו להו י"ח וקרא האחד שנשתייר וקראו עשירי לעבור הללו פ' והללו פ': קסבר. רב הונא: עשירי למנין בהמות הוא קדוש. ולא לחשבון המונה כלומר דלא אולינן בתר מנין דדיריה דסנן זוגות זוגות אלא כיון דנפקי ה' זוגות הוי י' בהמות והוי חד מינייהו קדוש ואיתיר ר' זוגות לית להו מנין הראוי ולא ליפסדו הלכך ליכא לשנויי הכי: זכאי אימיה דרב הונא בר סחורה. דאע"ג דלא הוה חכם כ"כ ותרץ לו הברייתא לרבא בריגלא לפני רבים וכיון כשתרצה לו כשמעתיה דרבא דאמר מנין הראוי עופר: מנאן אחד. לאחרן שנים התשיעי והעשירי מקולקלין דתשיעי הוי עשירי ועשירי הוי אחד עשר ושלשתן מעשר מעורבין זה בזה ואין נאכלין בטומן דשלמים את מנייהו חזה ושוק לכהנים ומעשר אין ממנו חזה ושוק לכהנים אלא אומרין לטומר ואי יהיב מינה חזה ושוק לכהנים קא טייחי קדישים לבית הפסול דשמא כהנים לא היו מנוין לאוכלו מפני שיש להן קרשים אחרים ומשיירין אותו חוץ לזמנו ונמצאו באין לבית הפסול דהא חזה ושוק המעשר ודאי מותר לישראל הלכך לית לה תקנה אלא שיהם ירעו עד שיסתאבו ויפדה האחד של שלמים במעות ואחר כך נאכלין כולן לישראל: מנאן זוגות זוגות. וכשהגיע לזוג י' נפל ב' למעשר: קינטרין שמונה מאה ונופל ב' מהאה. שלו הוא קדוש שהוא מנן: למנין בהמות הוא קדוש. כמו שהוא כראמרתי אלא למאן דאמר למנין בהמות דאמר למנין שלו הוא קדוש. אלא לא הוה ליה תשיעי ולאחר עשירי עשירי: אמר לך ר' יוחנן. ומתרץ אליבא דרב כהנא דהי אמינא למנין בהמות קדוש הוא דאיכון לאוקמינן כולהו זוגות זוגות אי קינטרין אבל הכא במתני' דנפק ממילא דקתני יצאו שנים כאחד מעצמו לא קדוש למנין בהמה אלא למנין נאכל במומו. כשיפול בו מום הואיל וקראו שם מעשר ומעשר נמוד לא הוי להקרבה דהא השתיעי הוא אלא נאכל במומו: והוי' מעשר. וחזי להקרבה אע"ג דקראו ס' דדי' דדאי הוא קדוש: דמאנר דקדש ו' ודאי הוי האיך שלמים ועוד בש"ה קדיש הוא ר"א דכיון דעבקר שם ו' מי' ונקרא ס' ו' ר"א נקרא י' מש"ה הפים בו קדושת שלמים מאחר שקרש עשירי ודאי ועושה תמורה שאם תמיר בהמה אחרת באותו אחר עשר הוי נתפס בתמורה: וכי יש תמורה עושה תמורה. כלומר דאי הוא ר"א דעושה תמורה ותכא האי אחד עשר לאו תמורה הוא דלא דאיא כשאר תמורה אלא שם מעשר אי קרי עליה ולהכי קרבה אבל אי הויא תמורה הגוף ר' מאיר אילו היה תמורה. לא היה קרב. כלומר ודאי דאין תמורה עושה תמורה ותכא האי אחד עשר לאו תמורה הוא דלא דאיא כשאר תמורה אלא שם מעשר אי קרי עליה ולהכי קרבה אבל אי הויא תמורה הגוף של מעשר כדרך שאר תמורות לא הוה קרבה ורבינן בפרק ראשון של מסכת תמורה תני רבנן לא יבקר כו' עד רבי אומר לפה יצא מעשר מעתה לדונו בתמורה שכו ובתמורה גופו אין לימר לך תמורה שכו קרבה תמורה גופו לא קרבה: ותאם אחד עשר תמורות שכו היא ולהכי קרבה ולהכי עושה תמורה דליתה כשאר תמורה דשאר תמורה תמורת הגוף הויא:

עין משפט נר מצוה

נ א מיי' פ"ח מהלכות כלאים הלכה יא:

נא ב מיי' פ"ט מהל' בכורות הלכה ה סמג עשין ריב:

נב ג מיי' שם הל' ג:

נג ד ה מיי' שם הל' ה:

נד ו מיי' שם הלכה ז:

נ"ל למנין בהמות

דאותו נ"ל

אחד עשר ואינו קדוש כפ"ר נ"ל

שיטה מקובצת

ה) בגורן שמנאן אות ו' נמחק: ב) פתורה דאשנייה ליה שמעתא לרבא בריגלא: ג) שנים מנאן תיבת שנים נמחק: ד) מקולקלין ס"א יצאו תשיעי ועשירי כאחת תשיעי ורש"י לא גרס כן וכן משמע בגמרא: ה) ועשירי למנין הוא קדוש לפנין מאי: ו) שנים מנאן תיבת שנים נמחק: ז) מקולקלין דלעשירי אינו ולאחר עשר: ח) הכדרוסה לי דלא: ט) המנין מתשיעי ולמטה דקרא לשביעי ששי ולתשיעי שביעי: י) מתשיעי ולמטה בגון: יב) מיד האחרון שבות החמישי [מעשר] לא אולינן בתר: יג) הישיבון למנין שלו: יד) אחד העשר [מעל] ידי בן: טו) אחד השנים שיצאו כאחד דמסתפקא לן: יז) או לא אפילו לפ"ר בגמרא עשירי למנין בהמות: יח) דמה שיצאו כאחת שנים ומנאן: יט) עשירי ספק אחר עשר ורוח מקולקלים וירעו עד שיסתאבו ויביא בדמי היפה שבהם שלמים ויאכלו במומן לבעלים ובקונטרס פירש בע"א הס"ד ותיבות קדוש ליקרב שייך לע"ב:

הגהות הב"ח

(א) גמ' ונישני ליה כגון דמנאן זוגות: (ב) שם דאינו ליה נרבא בתמעתא בריגלא: (ג) שם הוא קדוש מאי למינו רב מאני: (ד) שם למ"ד למנין שלו וכו' דלעשירי קא קרי: (ה) רש"י ד"ה זכאי וכו' כל מחוכה דאי ליה: (ו) ד"ה למנין סכבמות כו' כתב מינו ס"ד אח"כ מ"ס נמ' מ' קא קרי ליה ולעשירי:

(יצאו תשיעי ועשירי כאחת תשיעי ועשירי מקולקלין כ"ה מתניתין ועיין בתוס' לעיל יז: ד"ה אבל כו' כסופו) [הוריות יד.]

תוספתא פ"ז

ה) חולי ל"ל וחוא מקרא עשירי נמי לא הוה מעבר נמור מלכך מקולקלין

ו) תמנה דהוליא ל"ק ב) מקולקלין דלא חל כו' כ"ל והמתר שיך לקמן ל"ק ג) ל"ל טעה בכל המנין ד) ל"ל דלתיתא ה) עי' ג' ל"ק ו) כדקתני סיפא קרא לעשירי מ' ול"ת ז) כו' מעצמו לא קרוש כאר מעצמו ומספקא ל"ק וכיה כפ"ז ח) ל"ל אלא למנין

ט) שיך למתני'

ל"ל מ"ז

נה א מיי' פ"מ מהל' כלאים הלכה ח סמג עשין ריב:

נו ב מיי' שם הלכה ד (עוש"ע שם):

נז ג מיי' שם פ"ו יב:

נח ד מיי' פ"ו מהל' פסח"מ הלכה יב:

ל"ל דקלא

שיטה מקובצת

[א] עשירי כו"ר' ג] קדוש תשיעי תשיעי: ג] פ"פ תרוויהו עשירי קא קרי לה יצאו: ד] דכל בבת: ה] תיבת זמן נמחק: ו] לרישה וקראן אחד: ז] בהמות טובא לא דאמרינן: ח] קדוש והלא נעקר אמר רבא: ט] הדא יקריבו אות' נמחק: י] מה"ד לעולם אין אחד עשר קדוש לעקרב עד שישתוק יש לפרש בשני ענינים דמצינו לפרש לאו: יא] חשיב עשירי כאילו: יב] לוקמה כגון דקרייה: יג] שפ' דלהכי: יד] למיתני דהא דאי הוי עקירה אבל בי"א אצטריך כי' דיומנין דלא הוי: טו] מה"ד יצאו שנים:

[א] **עד** שישתוק בתשיעי (אלא שלא קרלו עשירי לה) • יש לפרש בשני ענינים לאו דוקא שישתוק בתשיעי אלא שלא קרלו עשירי ואפילו קרלו תשיעי דאם קרלו עשירי אין אחר עשר קדוש דשמי אין קדושין כאחד דטעות מיוחדת בעינן כהוא עלמא ועוד יש לפרש דאם קרלו לתשיעי תשיעי הו לא הוי מטעות כשקרא לעשירי תשיעי וכאילו קרלו עשירי דמי ואין אחד עשר מקודש דלא תשיב יא) כאילו נעקרה שם עשירי ממנו והשתא הוי שישתוק דוקא שלא יהבר כלל ומתרגלא בהכי קושיא אחת לקמן בשמעתין דקאמר הכ"ע דקרים חד מיניהו ואפיק לרישיה וקרא אחד עשר ומקשי עלה כמאן דלא כרבי דאי כרבי הא אמר אחד עשר לא הוי עקירה והשתא לוקמה *יב) דקרוי תשיעי להוה דלשקיה לרישיה דלדבריו הכל הוי עקירה ולפי פירוש זה ניחא דלא הוי עקירה כדפרי' ולכמן לקמן שפיר[דמיין]לכי לא מוקי ליה דלקרייה תשיעי דלא אילמריך למיתני יד) הא דולמי הוי עקירה אבל הא אילמריך לאמטעינן משום דזמנין לא הוי עקירה לרבי היכא דאית ליה בהמות טובא: טו) **שנים** בעשירי כו' לעיל פ"ב (יז: ושם ד"ה אפשר) פירשתי דמלי סבר לי אפשר לגמלם: והא

מעורבין זה בזה מ"ש ג) עשירי קא קרי לה לתרוויהו *יצאו שנים בעשירי וקראן עשירי עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה קראן אחד עשר עשירי ותולין מעורבין זה בזה הא תו למה לי היינו הך הא קמ"ל דכל (ג) ז) בת אחת תרוויהו קא קדשי ואע"ג דלא נעקר שם עשירי היכנו יתיב רב כהנא וקאמר ליה להא שמעתא אמר ליה רב אשי לרב כהנא והלא לא נעקר שם עשירי היכנו ותנן זה הכלל כל ח) זמן שלא נעקר שם עשירי היכנו אין אחד עשר מקודש הני מילי בזה אחר זה אבל בבת אחת תרוויהו קא קדשי בזה אחר זה בהדיא קתני לה קרא לתשיעי עשירי ולעשירי עשירי ולאחד עשר עשירי אין אחד עשר מקודש זה הכלל לאיתויי מאי לאו לאיתויי בבת אחת לא לאיתויי יצא עשירי ולא דבר דהא לא נעקר שם עשירי היכנו דאי לא תימא הכי הא דתניא יצאו שנים בעשירי ולא קדם אחד מהן את חבירו וקראן עשירי עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה והלא לא נעקר שם עשירי היכנו אלא לאו משום דאמרינן כל בבת אחת תרוויהו קא קדשי אי משום הא לא איריא הכא במאי עסקינן דקדים חד מינייהו יאפיק לרישיה ט) וקרייה אחד עשר והדר איערוב ונפוק בהדדי וקדינהו עשירי דהא נעקר שם עשירי היכנו והא לא קדם קתני מאי לא קדם דהדר איערוב וכמאן דלא כרבי דאי רבי האמר אחד עשר לא הוי עקירה אפי' תימא רבי כי אמר רבי היכא דאית ליה בהמות טובא] דאמרי' חד עישורא קאמר הכא דלית ליה בהמות טפי מאי רבי דתניא קרא לעשירי אחד עשר ולאחד עשר עשירי אין אחד עשר קדוש דברי רבי ר' יוסי בר' יהודה אומר אחד עשר קדוש [ח]כלל אמר רבי כל זמן שלא נעקר שם עשירי היכנו אין אחד עשר קדוש:] אמר רבא הכא במאי עסקינן כגון דאית ליה בהמות טובא דאמרינן הך עישורא קאמר יצאו שנים בעשירי תנא חדא ירעו ותנא הדא: יקריבו ותניא אידך ימותו לא קשיא הא דתנא ירעו רבנן היא דאמרי *אין מביאין קדשים לבית הפסול והא

[זנמשם עה: וש"נ]

מתרגין דלחד עשר ממש קאמר ועקר שם עשירי ממנו: יצאו שנים בעשירי: היינו כגון אמר מר ואמטעמא דרבא קאמר לעיל יצאו שנים בעשירי קראן עשירי עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה הא הדא דתנהו: אמר ליה הכהנא קא פרים הנא הדא דתנהו שנים שמעורבין ירעו עד שיתאבו ותניא לאידך כו': לין

הגהות הב"ח

(א) גמ' דעשירי יכיה קדם לרגום אם כולן יכול אחי מרבה וכו' וכולן קדום ושעונה מתקדשים: (ב) שם קא משמע לן דכל בנה:

רש"י כת"י

פעשירי לבהמות פעשירי נמוכים וכו"ל מעלין: דגמ' מ' קרי ליה כלומר כל מה דקרי ליה לגמ' תשיעי ומעשירי הוו: היכא דלחבורן לאתקינהו כבי תעיב מנין: לאפקיה בלא מתכת ומגלא מקרא לי' ל' ה) אלא בסמוך לכולהו דמעשיר אלמא נוטה אלא בסמוך אמרון ל

קדשים לבית הספל · וסבר ר' יהודה תמורת מעשר פחות · בתמורת המאה: וכי תימא ל"ל למאי דסבירא ליה · לנפשיה קאמר דלר"מ קרב וא"ר פחתה· אין בין אחד עשר לשלמים· דעלמא אלא שזה שלמים דעלמא עושה קדושה ליקרב· שמתפיסין חולין חמורתו ליקרב תחתיהן ואחד עשר אין חמורתו קרבה· הא איתו גופיה קרבי· אע"פ דאמר תמורה כדקאמר וכי יש תמורה כו'· הבקר לרבות אחד עשר שקרב לשלמים הבקר דכתיב נבי שלמים דכתיב אם זבח שלמים קרבנו מן הבקר ח' יתריה· אף תשיעי· לשלמים· וכי הקדש לפניו מקדש· כלומר קודם שהוא עצמו הוא קדוש היאך מקדש לפניו· לחשיעי עשירי קדוש· דהא יכול לאכלו כולו לאחר שיפול בו פוס בלא פדיון· לאחד עשר עשירי אינו קדוש· הואיל ופסידו חזה ושוק שלו ואי משהי ליה עד שיפול בו פוס צריך פדייה ולא עשה שליחותו· ולא לעותרי שאינו יכול לאוכלו חס: כדעתו של בעל הבית· לפי מה שסבור דעתו של בעל הבית אם הוא עין יפה או לא שהרי אטרו עין יפה אחד מארבעים בינונית ועשרה מחסשים עין רעה אחד מששים דכתיב כן חרוטו נם אתם לדעתכם: [פרחת עשרה תרומתו תרומה משום דאיכא דחדים הכי ואיכא דחדים הכי מצי לימר בהכי אמרתיך שכך הוא דעתך לחדוים ואית דחדים הכי הלכך תרומתו תרומה אבל הכא נבי מעשר מצי אמר ליה בעל הבית לא איבעיא לך למטעא אלא הוה לך למקרא לעשירי ודאי עשירי·

הדרן עלך מעשר בהמה

באלו שש הלכות בבית שמאי· בש"א נופלין לידים ואח"כ מכבדין את הבית ובה"א כו' והלכה כב"ש דאמר ר' יצחק בן הנניה אחר רב הונא בכולה מתניתין· הל' בש"ה לבר מהא כב"ש· שניה מי שאבל ושכח ולא בירך בש"א יחזור למקומו ויברך ובה"א יברך במקום שנזכר והלכה כב"ש דק"ל יש דברים המעונין ברכה לאחריהן במקומן ומאי ניהו פת · שלישית סוכה שאין בה ד' אמות אלא מחוקק ראשו ורובו ושלחנו ואמר ר' דוסא (סוכה דף ג מ"ח) הל' צריכה שתהא מחוקק ראשו ורובו ושלחנו א"ל ר' אבא כמאן כב"ש א"ל אלא כמאן אמר דאמר לך מני ב"ש היא לא חזוי מיגה ואמרינן בתר קושיין בתרתי פליגי בסוכה· גדולה ובסוכה קטנה הלכה כב"ש בסוכה קטנה דאמר רב שמואל אמר רב כהנא ולית הלכתא כב"ש בסוכה גדולה· ושתים בהחכלת כמה חומין הוא נותן בש"א ד' ובה"א ג' כמה תהא משולש ובה"א ב' אצבעות ובה"א ג' והל' כב"ש בשתוהקו"א רפפא הלכתא ד' בתוך ג' משולשת ד' · ששית סדין בציצית בית שמאי פוטרין ובית הלל מחייבין אף על פי שאנו אומרים הלכה כדברי בית הלל הוא אמר רבא נורה משום כסות לילה הלכה כבית שמאי וכן הלכתא :

והא דתניא יקריבו ר' שמעון יא) דאמר מכל מקום לא יהא בעלים מתוך שהכהנים מועטין הן [ג] אין מכל מקום לא יהא בעלים מתוך שהכהנים מרובין הן [ד] אין מי שיש בו מום אינו מקריב לא לגבוה ולא לגבוה אלא לגבוה אלא לגבוה אל